

NIEUCZYNNY (3) ai

Zawsze w pisowni łącznej.

e prawdopodobnie jasne (tak w nie-).

sg m N nieuczynny (1). ◇ I nieuczynnym (2).

Sł stp brak, Cn notuje, Linde bez cytatu; poza tym XVIII w. s.v. uczynność,

Niechętny w pomaganiu drugim, nieusłużny; fastidiosus, inofficiosus Cn (3) :

W przeciwstawieniu: »nieuczynny ... uczynny« (1): (nagł) Nieuczynny. (-) [...] (nagł) Vczynny. (-)

Bárzo podobien ku świni/ Kto prze ludzi nic nie czyni/ A sam chce by przeń działano RejZwierc 232v.

Szereg: »uczynny z nieuczynnym« (2): Vczynny z nieuczynnym. RejZwierc 232v nagł, B3v.

[Ponadto w przeciwstawieniu 1 r.]

Synonimy: niepomocny, nieużyty.

Cf UCZYNNY